

Reactie Wij Staan Op! op uitkomst Breed Offensief, 3 juni 2019

Nadat de loondispensatie van tafel ging, heeft Wij Staan Op! zich de afgelopen maanden laten horen bij het Breed Offensief. Samen met Den Haag, gemeenten en andere betrokken partijen hebben we gekeken hoe we samen meer mensen met een beperking duurzaam aan het werk kunnen krijgen. Naar onze mening staan de nieuwe plannen echter haaks op het VN-verdrag IVRPH en de standpunten van Wij Staan Op. De nieuwe plannen bieden namelijk geen bestaanszekerheid voor mensen met een beperking en ook blijft het bijstandsregime hierin gehandhaafd.

Wij zien de uitkomst van het Breed Offensief als een grote gemiste kans voor inclusie. De economie trekt aan en er is grote krapte op de arbeidsmarkt. Daardoor staan werkgevers juist open voor een meer flexibele en diverse invulling van hun personeelsbeleid. Helaas wordt met de nieuwe plannen geen gebruik gemaakt van dit opportune moment.

Onze conclusie is dat wij wellicht gehoord zijn, maar dat er onvoldoende naar onze bezwaren is geluisterd.

Ook in de nieuwe plannen wordt de bestaanszekerheid van mensen met een beperking niet gewaarborgd. Bovendien blijft het bijstandsregime onderdeel van deze plannen. Met name mensen met een medische urenbeperking dreigen het kind van de rekening te worden. De alternatieven die wij samen met de LCR en leder(in) voor deze zaken hebben aangedragen, zijn niet afdoende verkend door de staatssecretaris.

Wij hebben telkens gehamerd op de noodzaak van cliëntparticipatie. Het is van essentieel belang dat de mensen waar het beleid om draait, worden betrokken bij het bedenken, aanpassen en uitvoeren van beleid. Alleen zo kunnen de vaak verregaande gevolgen van dit beleid volledig in kaart worden gebracht. Ook in de nieuwe plannen is er geen structurele ruimte voor het perspectief van de cliënt.

Mensen met een beperking hebben veel te bieden op de werkvloer: talent, gedrevenheid, toewijding, loyaliteit en doorzettingsvermogen. Wij Staan Op! vreest dat ook de nieuwe plannen niet gaan helpen om deze potentie op duurzame wijze waar te maken.

Maar wat heeft onze bijdrage dan nu effectief opgeleverd? Is het niet een te mager resultaat voor de inspanning die het ons gekost heeft?

Een inclusieve samenleving - en dus een inclusieve arbeidsmarkt - verwezenlijken vraagt om een lange adem. We zien dat beleidsmakers nu met name de beperkingen van mensen met een handicap benadrukken, in plaats van de mogelijkheden. Een wérkelijke participatiesamenleving, gebaseerd op gelijkwaardigheid, vraagt om een hele nieuwe mentaliteit; bij alle Nederlanders. Ook mensen met een beperking zijn volwaardige burgers, die net als alle mensen zónder beperking het recht hebben billijk en naar vermogen mee te kunnen doen aan de samenleving. Daarom blijven wij toch met Den Haag in gesprek. En blijven we onze standpunten aan de orde stellen. Want uiteindelijk moeten we sámen, met zijn allen, werk maken van inclusie op de arbeidsmarkt.